

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

29. juuni 2016*

Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi GROUP Company TOURISM & TRAVEL taotlus — Varasemad siseriiklikud registreerimata kujutismärgid GROUP Company TOURISM & TRAVEL — Suhteline keeldumispõhjus — Siseriikliku õiguse kohaldamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 — Tõendid siseriikliku õiguse sisu kohta — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkt d — Apellatsioonikoja esitatud tõendite arvesse võtmata jätmine — Apellatsioonikoja kaalutusõigus — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2

Kohtuasjas T-567/14,

Group OOD, asukoht Sofia (Bulgaaria), esindajad: advokaadid D. Dragiev ja A. Andreev,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov ja D. Botis,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Kosta Iliev, elukoht Sofia, esindaja: advokaat S. Ganeva,

mille ese on hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. juuni 2014. aasta otsuse (asi R 1587/2013-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Groupi ja K. Ilievi vahel,

ÜLDKOHUS (neljas koda)

koosseisus: president M. Prek, kohtunikud I. Labucka (ettekandja) ja V. Kreuzschitz,

kohtusekretär: ametnik M. Marescaux,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 1. augustil 2014,

arvestades EUIPO vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 11. novembril 2014,

arvestades menetlusse astuja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. novembril 2014,

arvestades repliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 25. veebruaril 2015,

* Kohtumenetluse keel: bulgaaria.

arvestades 15. jaanuaril 2016 toimunud kohtuistungil esitatud,
on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja K. Iliev esitas 13. veebruaril 2012 nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) alusel Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

- 3 Teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 35, 39 ja 43.
- 4 ELi kaubamärgi taotlus avaldati 16. aprilli 2012. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 72/2012.
- 5 Hageja Group OOD esitas 11. juulil 2012 taotletud kaubamärgi registreerimisele määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel täies mahus vastulause.
- 6 Hageja tugines oma vastulauses alljärgnevale registreerimata kujutismärgile, mida Bulgaarias, Tšehhi Vabariigis, Ungaris, Poolas ja Slovakkias kasutatakse klassi 39 kuuluvate teenuste jaoks:

- 7 Hageja märkis vastulauses, et ta on kasutanud registreerimata kaubamärki alates 2003. aastast bussiveoteenuste suhtes Bulgaarias, Tšehhi Vabariigis, Ungaris ja Slovakkias. Ta väitis, et on valitsuselt saanud litsentsi alusel teostanud bussiliinivedu Sofia (Bulgaaria) ja Praha (Tšehhi Vabariik) vahel ning esitas vastulause toetuseks mitu dokumenti.

- 8 Vastulausete osakond lükkas 14. juuni 2013. aasta otsusega hageja vastulause tagasi ning jättis kulud viimase kanda. Ta märkis muu hulgas, et hageja ei ole täpsustanud ega ära toonud tõendeid kohaldatavate siseriiklike õigusnormide kohta, millele ta tugineb ning mille alusel võib taotletava kaubamärgi kasutamine olla asjaomastes liikmesriikides keelatud.
- 9 Hageja esitas 16. augustil 2013 EUIPO-le vastulausete osakonna otsuse peale määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel kaebuse.
- 10 EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. juuni 2014. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) jäeti kaebus rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis sisuliselt, et hageja ei ole vastulausemenetluse käigus esitanud tõendeid kohaldatava siseriikliku õiguse kohta. Ta tuletas meelde, et hageja peab osutama ja tõendama, et tema vastulauses loetletud liikmesriikides on olemas registreerimata kaubamärkide kaitse ning sellel põhinev õigus hilisem kaubamärk tühistada või keelata selle kasutamine. Hageja on ka kohustatud EUIPO-le kohaldatavaid õigusnorme selgitama, et viimane saaks iga vastava õigusnormi kohaldamise tingimuste esinemist hinnata.
- 11 Mis puutub eelkõige vastulause põhjenduseks esitatud Bulgaaria registreerimata kaubamärki, siis leidis apellatsioonikoda, et komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) eeskirja 19 lõikes 2 esitatud tingimused ei ole täidetud, kuna hageja poolt vastulausemenetluse käigus esitatud dokumendid ei sisalda viidet Bulgaaria vastavate õigusnormide kohta. Mis puutub viidetesse kolme õigusnormi kohta, mis on esitatud edasikaebuse põhjendustes, siis leidis apellatsioonikoda, et nende esitamiseega on hiljaks jäänud, kuna väidete õiguslik alus peab olema esitatud vastulausemenetluse vastavate tähtaegade jooksul. Väidete aluseks olevate põhjenduste kindlakstegemist ei saa kuni edasikaebuse staadiumini edasi lükata.
- 12 Mis puutub eriti Bulgaaria seaduse Zakon za markite i gueografskite oznachenija (kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seadus) artikli 12 lõikesse 6, millele hageja oma kaebuse 16. augusti 2013. aasta põhjendustes tugines, siis nentis apellatsioonikoda, et hageja on üksnes tsiteerinud selle seaduse artikli 12 lõike 1 teksti, esitamata bulgaariakeelset originaalversiooni või tõendamata, et tekst pärineb ametlikust ja usaldusväärsest allikast. Lisaks osutas ta sellele, et nagu nähtub EUIPO menetlust käsitlevate suuniste lisas esitatud tabelist „Siseriiklikud õigused, mis [määruse nr 207/2009) artikli 8 lõike 4 tähenduses on „varasemad õigused“, on registreerimata kaubamärgid Bulgaarias kaitstud üksnes juhul, kui need on üldtuntud, ning käesolevas asjas ei ole hageja kordki väitnud, et varasem kaubamärk on üldtuntud.
- 13 Apellatsioonikoja sõnul ei kuulu määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 käesolevas asjas igal juhul kohaldamisele, kuna teatavate siseriiklike sätete pelk tsiteerimine, ilma et oleks märgitud nende täpne allikas ja esitatud nende sätete ametlikku teksti, ei kujuta endast fakte ja tõendeid selle artikli tähenduses.

Poolte nõuded

- 14 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.
- 15 EUIPO ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendite vastuvõetavus

- 16 Hageja palub hagiavalduse punktis 29 Üldkohtult analüüsida omal algatusel tõendeid, mille ta on esitanud, sealhulgas hagiavaldusele lisatud „täiendavaid“ tõendeid.
- 17 EUIPO leiab, et tõendid Bulgaaria, Tšehhi, Ungari ja Slovakkia siseriiklike õigusnormide kohta (hagiavalduse lisa A 12) on uued tõendid, millel ei ole juba esitatud tõenditega seost, ning Üldkohus ei tohi neid arvesse võtta.
- 18 Mis puutub Administrativen sad Sofia-gradi (Sofia halduskohus, Bulgaaria) 12. mai 2014. aasta otsusesse nr 3170 (hagiavalduse lisa A 13), siis väidab EUIPO, et kuna see esitati pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist, ei ole otsusel käesoleva kohtuasja esemega seost ning seetõttu ei ole see asjakohane.
- 19 Siinkohal olgu meenutatud, et Üldkohtule esitatud hagi eesmärk on EUIPO apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses. Seetõttu ei ole Üldkohtu ülesanne vaadata faktilisi asjaolusid uuesti läbi esimest korda Üldkohtus esitatud tõendeid arvestades (kohtuotsused, 19.11.2008, Rautaruukki *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (RAUTARUUKKI), T-269/06, ei avaldata, EU:T:2008:512, punkt 20, ja 25.6.2010, MIP Metro *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet), T-407/08, EU:T:2010:256, punkt 16).
- 20 Vastab tõele, et nagu kohtupraktikast nähtub, ei peaks pooltel ega Üldkohtul endal olema siseriikliku õiguse tõlgendamisel, millele nagu käesoleval juhul Euroopa Liidu õigus viitab (vt punkt 26 allpool), takistusi siseriiklikele õigusnormidele, kohtupraktikale või õigusdoktriinile osutamisel, kuna küsimuse all ei ole apellatsioonikojale konkreetse siseriikliku kohtuotsuse faktiliste asjaolude arvestamata jätmise etteheitmine, vaid selle etteheitmine, et apellatsioonikoda on tuginenud teatava siseriikliku normi väära kohaldamise kohta esitatud väite toetuseks kohtupraktikale ja õigusdoktriinile (kohtuotsus, 28.10.2015, Rot Front *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Rakhat (Маска), T-96/13, EU:T:2015:813, punkt 15 ja seal viidatud kohtupraktika). Siiski ei ole hagiavalduse lisa A 12 esitatud dokumendid, mis sisaldavad siseriiklike õigusnorme, tõendid siseriiklike õigusnormide kohta, millele Üldkohus võib eelnimetatud kohtupraktika tähenduses siseriikliku õiguse tõlgendamisel osutada, vaid tegemist on siseriiklike õigusnormide sisu kindlakstegemise eesmärgil esitatud tõenditega määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti d tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus, 11.12.2014, CEDC International *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Underberg (Pudelis oleva rohulible kaju), T-235/12, EU:T:2014:1058, punkt 24).
- 21 Neil asjaoludel tuleb tunnistada vastuvõetamatuks eespool punktis 17 nimetatud hagiavalduse lisa A 12 esitatud dokumendid, mida hageja ei ole haldusmenetluse käigus esitanud. Seega tuleb täpsustada, et õiguspärasuse kontroll viiakse läbi üksnes nende tõenditega seoses, mis on esitatud haldusmenetluse käigus ning mis on EUIPO toimikus olemas (kohtuotsus, 15.7.2014, Łaszkiwicz *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Capital Safety Group EMEA (PROTEKT), T-576/12, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, EU:T:2014:667, punkt 25).
- 22 Samuti ei saa Üldkohus võtta arvesse repliigis esitatud teavet Bulgaaria õigusnormide kohaldamise tingimuste kohta. Nimelt sisaldab repliik teavet kohaldatava Bulgaaria seaduse kohta, mida ei ole EUIPO haldusmenetluse käigus esitatud.

- 23 Mis puutub hagiavalduse lisasse A 13, mis sisaldab Administrativen sad Sofia-grad (Sofia halduskohus) 12. mai 2014. aasta otsust nr 3170, siis tuleb see tunnistada vastuvõetavaks. See otsus on tõesti vaidlustatud otsusest varasem ning hilisem ajast, mil hageja esitas oma viimase menetlusdokumendi apellatsioonikojale, kuid arvestades lühikest aega nimetatud otsuse tegemise ja vaidlustatud otsuse tegemise vahel, ei ole välistatud, et hageja ei olnud sellest otsusest enne vaidlustatud otsuse tegemist teadlik.

Sisulised küsimused

- 24 Hageja esitab oma hagi toetuseks kolm väidet, millest esimeses viitab määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 rikkumisele, teises selle määruse artikli 76 lõike 2 rikkumisele ning kolmandas määruse artikli 8 lõike 4 rikkumisele.
- 25 Kuna hageja argumendid nende väidete raames kattuvad, peab Üldkohus otstarbekaks analüüsida neid koos.
- 26 Vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikele 4 võib registreerimata kaubamärgi omanik seista vastu ELi kaubamärgi registreerimisele, kui see tähis täidab kumulatiivselt nelja tingimust: seda kasutatakse kaubanduses; sellel on kohalikust tähtsusest ulatuslikum mõju; õigused kõnealusele tähisele on vastavalt liidu õigusnormidele või selle liikmeriigi õigusnormidele, kus tähist enne ELi kaubamärgi registreerimise taotluse esitamist kasutati, omandatud enne ELi kaubamärgi registreerimise taotluse kuupäeva; kõnealune tähis annab omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine (kohtuotsus, 21.1.2016, BR IP Holder vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Greyleg Investments (HOKEY POKEY), T-62/14, EU:T:2016:23, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika). Need tingimused on kumulatiivsed. Kui tähis ei vasta ühele neist tingimustest, ei saa olla edukas vastulause, mis tugineb määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses registreerimata kaubamärgi või mõne muu kaubanduses kasutatava tähise olemasolule (kohtuotsus, 30.6.2009, Danjaq vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Mission Productions (Dr. No), T-435/05, EKL, EU:T:2009:226, punkt 35).
- 27 Kaks esimest tingimust ehk need, mis puudutavad nõuete toetuseks esitatud tähise kasutamist ja ulatust – tähis ei või olla üksnes kohaliku tähtsusega –, tulenevad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 sõnastusest ning neid tuleb seega tõlgendada liidu õigusest lähtudes. Nii on määruses nr 207/2009 kehtestatud tähiste kasutamisele ja ulatusele ühtsed standardid, mis on kooskõlas selle määrusega loodud korra aluseks olevate põhimõtetega (kohtuotsus, 24.3.2009, Moreira da Fonseca vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – General Óptica (GENERAL OPTICA), T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, punkt 33).
- 28 Seevastu lauseosisest „kui selle tähise suhtes kohaldatavate [...] liikmesriigi õigusaktide kohaselt ja nendega ette nähtud ulatuses“ ilmneb, et ülejäänud kaks tingimust, mis on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punktides a ja b järgmistena välja toodud, on määrusega kehtestatud tingimused, mida tuleb erinevalt eelmistest hinnata esitatud tähise suhtes kohaldatava õigusega määratud kriteeriumide alusel. Viide nõuete toetuseks esitatud tähist reguleerivale õigusele on igati õigustatud, kuna määrus nr 207/2009 võimaldab ELi kaubamärgisüsteemi raames tugineda ELi kaubamärgi vastu kaubamärgile, mis ei kuulu ELi kaubamärgisüsteemi. Seega on üksnes esitatud tähist reguleeriva õiguse alusel võimalik tuvastada, kas see tähis on ELi kaubamärgist varasem ja kas seetõttu võib olla hilisema kaubamärgi kasutamise keelamine põhjendatud (kohtuotsus, 24.3.2009, GENERAL OPTICA, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, punkt 34). Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 kohaselt lasub selle tõendamise koormis, et viimati nimetatud tingimus on täidetud, EUIPO menetluses vastulause esitajal (kohtuotsus, 29.3.2011, Anheuser-Busch vs. Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, punkt 189).

29 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punkti b sätete kohaldamisel tuleb võtta arvesse eelkõige osutatud siseriiklike õigusnorme ja asjaomasest liikmesriigis tehtud kohtuotsuseid. Sel alusel peab vastulause esitaja tõendama, et asjaomane tähis kuulub vastava liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse ning võimaldab hilisema kaubamärgi kasutamise keelata (vt selle kohta kohtuotsus, 29.3.2011, *Anheuser-Busch vs. Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, punkt 190).

Kohustus esitada kohaldamisele kuuluva õiguse kohta tõendid

30 Hageja väidab, et apellatsioonikoda oleks pidanud tuvastama, mis on lisaks kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõikele 6 käesoleval juhul kohaldatavad siseriiklikud õigusnormid.

31 EUIPO leiab, et apellatsioonikoda rõhutas õigesti, et rikutud on määruse nr 2868/95 eeskirjas 19 ette nähtud kohustust, mille järgi peab juhul, kui esitatakse vastulause määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses varasema kaubamärgi olemasolu alusel, vastulause esitaja esitama tõendid varasemate õiguste omandamise, nende kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta. Nimetatud kohustuse rikkumise korral lükatakse vastulause määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 1 alusel põhjendamatusse tõttu tagasi.

32 Määruse nr 2868/95 eeskiri 19 sätestab:

„1. Amet võimaldab vastulause esitajal esitada vastulauset toetavaid fakte, tõendeid ja argumente või täiendada juba eeskirja 15 lõike 3 kohaselt esitatud fakte, tõendeid ja argumente ameti määratud tähtaja jooksul, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud alates päevast, mil vastulausemenetlus [...] alustatuks loetakse.

2. Lõikes 1 sätestatud perioodil esitab vastulause esitaja tõendeid oma varasemate kaubamärkide või õiguste olemasolu, nende kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta [...]. Eelkõige esitab vastulause esitaja järgmised tõendid:

[...]

d) kui vastulause aluseks on varasem õigus määruse [nr 207/2009] artikli 8 lõike 4 tähenduses, siis tõendid selle õiguse omandamise, kehtivuse ja ulatuse kohta;

[...]

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud teave ja tõendid esitatakse menetluse keeles või neile lisatakse tõlge. Tõlge esitatakse algdokumendi esitamiseks määratud tähtajaks.

4. Amet ei arvesta kirjalikult esitatud materjale või dokumente või nende osi, mis pole esitatud või tõlgitud menetluse keelde ameti poolt määratud tähtajaks.“

33 Nii paneb määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkt d vastulause esitajale kohustuse esitada EUIPO-le mitte ainult tõendid selle kohta, et ta täidab tingimusi, mis on vajalikud varasema õiguse alusel ELi kaubamärgi registreerimisele vastu seismiseks nendest siseriiklikest õigusnormidest tulenevalt, mille kohaldamist ta taotleb, vaid ka tõendid nende õigusnormide sisu kohta (vt selle kohta kohtuotsus, 28.10.2015, *Macka*, T-96/13, EU:T:2015:813, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Seega oli just hageja vastulause esitajana kohustatud esitama EUIPO-le tõendid, millest nähtub siseriiklike õigusnormide sisu. Seetõttu ei ole olukorras, kus pooled ei ole vastavaid väiteid ega tõendeid esitanud, EUIPO vastupidi hageja väidetele kohustatud omal algatusel koguma tõendeid kohaldatavate siseriiklike õigusnormide kohta.

- 35 Hageja esitas oma vastulause toetuseks kujutismärgi, mida on registreerimata kaubamärgina kasutatud Bulgaarias, Tšehhi Vabariigis, Ungaris, Poolas ja Slovakkias, ning nagu vaidlustatud otsuse punktist 7 nähtub, esitas mitu tõendit registreerimata kaubamärgi kasutamise kohta. Siiski ei ole ta esitanud mistahes tõendit kohaldatavate siseriiklike õigusnormide kohta.
- 36 Seetõttu lükkas vastulausete osakond vastulause tagasi, osutades vastulause esitaja kohustusele esitada EUIPO-le tõendid nende siseriiklike õigusnormide sisu kohta, mis võimaldavad tal ELi kaubamärgi registreerimisele vastu seista.
- 37 Mis puutub varasematesse õigustesse määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses, mis põhinevad Tšehhi, Ungari, Poola ja Slovakkia registreerimata kaubamärkidel, siis tuleb nentida, et hageja ei ole haldusmenetluse käigus ühtki nende liikmesriikide siseriikliku õiguse normi nimetanud. Seega leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 28–32 õigesti, et hageja ei ole nende riikide õigusnormide sisu tõendanud, ja seetõttu lükkas ta neil õigustel põhineva vastulause õigesti tagasi.
- 38 Mis aga puutub Bulgaaria registreerimata kaubamärgil põhinevasse varasemasse õigusesse määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses, siis tuleb märkida, et hageja viitas apellatsioonikoja esitatud kaebuse 16. augusti 2013. aasta põhjendustes kolmele Bulgaaria õigusnormile, mille hulka kuulub kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse (muudetud kujul) artikli 12 lõige 6, mille kohaselt võib vastulause põhineda Bulgaaria kaubanduses kasutataval registreerimata kaubamärgil.
- 39 Enne selle hindamist, kas hageja on täitnud oma kohustust, mis tuleneb määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punktist d ja mis puudutab Bulgaaria õigusnormide sisu tõendamist, tuleb analüüsida küsimust, kas apellatsioonikojal oli lubatud võtta arvesse tõendeid, mis esitati esimest korda talle.
- Apellatsioonikoja õigus võtta arvesse tõendeid siseriikliku õiguse kohta, mis esitati esimest korda talle
- 40 Nagu eespool punktis 38 märgitud, viitas hageja esimest korda edasikaebuse põhjendustes kolmele Bulgaaria õigusnormile, nende seas kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõikele 6.
- 41 Hageja väidab teise väite raames, et apellatsioonikojal ei ole keelatud arvesse võtta tema menetluses osutatud kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõiget 6. Siinkohal tugineb ta apellatsioonikoja õigusele võtta arvesse hilinenult esitatud asjaolusid ja tõendeid.
- 42 EUIPO väidab, et apellatsioonikoda saab võtta hilinenult esitatud tõendeid vastu üksnes siis, kui teatavad „samaaegselt esinevad tingimused“ õigustavad seda, miks hageja nende tõendite esitamisega on hiljaks jäänud. Käesoleval juhul aga puuduvad asjaolud, mis võisid hagejat kohaldatavate siseriiklike õigusnormide kohta vajalike tõendite esitamisest takistada. EUIPO jaoks tekib õigusküsimus, kas võtta pärast tähtaja möödumist esitatud tõendeid arvesse üksnes seoses täiendavate tõenditega, millega soovitakse vaid toetada või selgitada tähtaegselt esitatud tõendeid.
- 43 Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 sätestab, et EUIPO võib jätta arvesse võtmata faktid ja tõendid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.
- 44 Sellega seoses tuleneb väljakujunenud kohtupraktika kohaselt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 sõnastusest, et pooltele jääb üldjuhul – ja kui ei ole sätestatud teisiti – võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast selle tähtaja möödumist, mis on nende esitamisele kehtestatud määruse nr 207/2009 sätete alusel, ning EUIPO-l ei ole mingil juhul keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid ja tõendeid, millele on sel viisil hilinenult viidatud või mis on hilinenult esitatud (kohtuotsus, 18.7.2013, *New Yorker SHK Jeans vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-621/11 P, EU:C:2013:484, punkt 30; vt ka kohtuotsus, 11.12.2014, *Pudelis oleva rohulible kuju*, T-235/12, EU:T:2014:1058, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 45 Täpsustades, et viimane „võib“ sellisel juhul otsustada neid faktilisi asjaolusid või tõendeid mitte arvesse võtta, jätab nimetatud sätte EUIPO-le ulatusliku kaalutusõiguse selle üle otsustamisel, kas neid tuleb arvesse võtta või mitte, ja samas peab ta oma otsust ka põhjendama (kohtuotsused, 13.3.2007, Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, punkt 43, ja 18.7.2013, New Yorker SHK Jeans *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-621/11 P, EU:C:2013:484, punkt 23).
- 46 Vastab tõele, et määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõige 1 sätestab: „[k]ui vastulause esitaja ei ole enne eeskirja 19 lõikes 1 nimetatud tähtaja lõppu tõendanud oma varasema märgi või õiguse olemasolu, kehtivust ja ulatust ega oma õigusi vastulause esitamiseks, lükatakse vastulause põhjendamatuna tagasi.“
- 47 Samas on määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandas lõigus ette nähtud, et kui vaidlustatakse vastulausete osakonna otsus, piirdub apellatsioonikoda kaebuse läbivaatamisel nende faktide ja tõenditega, mis on esitatud vastulausete osakonna määratud või täpsustatud tähtaegade jooksul, välja arvatud juhul, kui apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 alusel leiab, et arvestada tuleks uusi või täiendavaid fakte ja tõendeid (vt selle kohta kohtuotsus, 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 31).
- 48 Sellega seoses tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on juba otsustanud, et kui EUIPO lahendab asja vastulausemenetluse raames, võib hilinenult esitatud tõendite EUIPOs arvesse võtmine olla põhjendatud eelkõige juhul, kui EUIPO leiab, et hilinenult esitatud tõendid võivad esiteks olla asjakohased seoses sellega, milline otsus talle esitatud vastulause kohta langetatakse, ja teiseks ei välista seda menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimub ega hilinenud esitamise asjaolud (vt kohtuotsus, 3.10.2013, Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 22, et viidete esitamisega kolmele Bulgaaria õigusnormile kaebuse põhjendustes on hiljaks jäädud, kuna teave vastulause aluseks olevate õigusnormide kohta peab olema esitatud vastulausemenetluse kestel ette nähtud tähtaegade jooksul. Apellatsioonikoja sõnul ei saa väidete aluseks olevate põhjenduste kindlakstegemist kuni talle esitatud edasikaebuse staadiumini edasi lükata.
- 50 Määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõikes 1 ette nähtud tähtaeg eeskirja 19 lõike 2 punktis d ette nähtud teabe esitamiseks möödus aga 13. detsembril 2012.
- 51 Mis puutub määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikesse 2, siis leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 25, et see igal juhul ei kuulu kohaldamisele, kuna selle sätte tähenduses nõutavaid „fakte ja tõendeid“ ei ole.
- 52 Siinkohal tuleb kõigepealt seoses EUIPO argumendiga, mille kohaselt saab apellatsioonikoda võtta vastu tõendeid, mis on varasema õiguse kaitse olemasolu ja ulatuse kohta esitatud hilinenult, üksnes siis, kui „samaaegselt esinevad tingimused“ õigustavad hilinemist, nentida, et Euroopa Kohus on oma 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsuses Rintisch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 39) tõesti leidnud, et selles asjas pidi apellatsioonikoda teostama oma kaalutusõigust kitsalt ja ta saab nõustuda tõendite hilinenud esitamisega vaid siis, kui esitamise asjaolud õigustavad, et apellant tegutses tõendite esitamisel hilinemisega. Euroopa Kohus on apellatsioonikoja kitsa kaalutusruumi kohaldamise kriteeriumina tunnustanud seda, et hageja oleks pidanud olema teadlik täpsetest dokumentidest, mille ta pidi oma vastulause toetuseks esitama, kuna need on määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktis ii konkreetselt ja ammendavalt loetletud.

- 53 Käesoleval juhul aga ei loetle määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkt d vastupidi sama määruse eeskirja 19 lõike 2 punkti a alapunktile ii täpselt ja ammendavalt dokumente, mida tuleb määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikel 4 põhineva vastulause toetuseks esitada. Viimati nimetatud sättes on üksnes nimetatud kohustust määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses varasema õiguse kaitse omandamist, kehtivust ja ulatust tõendada, esitamata muid täpsustusi.
- 54 Nagu nähtub toimikust, piirdus ka EUIPO 1. augusti 2012. aasta kirja lisas, milles märgiti muu hulgas, et varasemate õiguste olemasolu tõendamise tähtaeg möödub 13. detsembril 2012, selle täpsustamisega, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikel 4 põhineva vastulause korral tuleb tõendada ka siseriiklike õigusnormide sisu.
- 55 Nii ei pidanud erinevalt asjaoludest, mida käsitleti 3. oktoobri 2013. aasta kohtuasjas *Rintisch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, punkt 39) hageja käesolevas asjas olema teadlik täpsetest dokumentidest, mida ta pidi oma vastulause põhjendamiseks esitama.
- 56 Seetõttu tuleb leida, et 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsuses *Rintisch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) seatud tingimused ei ole käesoleval juhul kohaldatavad ning määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 sätestatud apellatsioonikoja kaalutusõiguse kasutamine küsimuses, kas võtta hilinenult esitatud fakte ja tõendeid arvesse, ei ole piiratud.
- 57 Mis järgmisena puutub EUIPO argumenti, et hilinenult esitatud tõendite arvessevõtmise küsimus tekib üksnes siis, kui tegemist on tähtaegselt esitatud tõendeid toetavate või selgitavate täiendavate tõenditega, siis tuleb märkida, et igal juhul ei ole viited kolmele Bulgaaria õigusnormile, mille hageja on teinud apellatsioonikojale esitatud edasikaebuse põhjendustes, täiesti uued tõendid ning neid tuleb käsitada osana tõenditest, millega soovitakse tõendada Bulgaaria registreerimata kaubamärgi kaitse omandamist, kehtivust ja ulatust. Eespool punktis 35 on nenditud, et teatavad tõendid, millega sooviti tõendada varasema registreerimata kaubamärgi kaitse omandamist, kehtivust ja ulatust, on vastulause osakonna menetluse käigus esitatud (vt vaidlustatud otsuse punkt 7).
- 58 Selles osas tuleb meenutada, et määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punktis d ei ole loetletud täpselt ja ammendavalt tõendid, mis võivad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses varasema õiguse kaitse omandamist, kehtivust ja ulatust tõendada, mille vastulause esitaja, kes sellisele õigusele tugineb, peab EUIPO-le esitama. Seetõttu võib asjakohast siseriikliku õiguse normi käsitada ühe tõendina määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses varasema õiguse kaitse omandamise, kehtivuse ja ulatuse kohta.
- 59 Lõpuks, nagu vaidlustatud otsusest nähtub, ei ole apellatsioonikoda igal juhul kasutanud oma kaalutusõigust isegi mitte piiratud kujul. Ta piirdus üksnes selle väitmisega, et viited Bulgaaria siseriiklikule õigusele on esitatud hilinenult ning vastuväidete põhjenduse kindlakstegemist ei saa edasikaebuse staadiumini edasi lükata.
- 60 Mis puutub apellatsioonikoja seisukohta, mida on väljendatud vaidlustatud otsuse punktis 25 ning mida EUIPO toetab ka Üldkohtus, et Bulgaaria õigusnormide tsiteerimist hageja poolt, toomata nende allikat konkreetselt välja, tsiteerimata ametlikku teksti ning esitamata tõendeid selliste õigusnormide olemasolu kohta, ei saa pidada faktiks ja tõendiks määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 tähenduses, siis tuleb märkida, et nimetatud seisukoht, mida ei ole ka põhjendatud, on ilmselgelt väär. Tegelikult lubab määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 EUIPO-l jätta arvesse võtmata faktid ja tõendid, mille asjaomased pooled on jätnud esitamata või on esitanud hilinenult. Siiski on sättega, millele hageja on apellatsioonikojas viidanud, viide Bulgaaria õiguse normidele vaieldamatult hõlmatud. Isegi kui eeldada, et selline viide on hagejal siseriiklike õigusnormide väljatoomiseks lasuva kohustuse täitmiseks ebapiisav, oleks apellatsioonikoda siiski pidanud kasutama oma kaalutusõigust.

61 Kõigest eeltoodust tuleneb, et käesoleval juhul ei olnud apellatsioonikojal vaidlustatud kohtuotsuse punktis 22 alust jõuda järeldusele, et viited kolmele siseriikliku õiguse normile olid esitatud hilinenult, kui ta ei olnud oma kaalutusõigust kasutanud. Seega eksis apellatsioonikoda, kui ta ei kasutanud talle antud kaalutusõigust ega põhjendanud keeldumist võtta selles osas arvesse talle esitatud viiteid Bulgaaria õigusele. Sellega rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandat lõiget.

Küsimus, kas hageja täitis kohustust esitada tõendid siseriikliku õiguse kohta määruse nr 2868/95 eeskirja 19 lõike 2 punkti d tähenduses

62 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses puuduvad põhjendused, mis võimaldaksid kindlaks teha, miks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 ei saa taotletava kaubamärgi suhtes kohaldada, hoolimata sellest, et ta on esitanud tõendid identse tähise kasutamise kohta ning ta on tuginenud kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõikele 6.

63 Tema sõnul eksis apellatsioonikoda, kui järeldas, et tema osutatud siseriiklik õigusnorm, nimelt kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõige 6 on üldtuntud kaubamärkidele kohaldatav ning on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikega 5 seotud.

64 Apellatsioonikoda tegi siseriiklikku seadust omal käel analüüsid väära järelduse seaduse sisu kohta, rikkudes nii kohustust tuvastada omal käel ja kohaldada liikmesriigi seaduse sisu rangelt, mis on nähtud ette määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 1 ja Eurooa Kohtu praktikas.

65 EUIPO leiab, et apellatsioonikoda rõhutas õigesti, et rikutud on määruse nr 2868/95 eeskirjas 19 ette nähtud kohustust, mille järgi peab juhul, kui esitatakse vastulause määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses varasema kaubamärgi olemasolu alusel, vastulause esitaja esitama tõendid varasemate õiguste omandamise, nende kehtivuse ja kaitse ulatuse kohta. Nimetatud kohustuse rikkumise korral lükatakse vastulause määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 1 alusel põhjendamatusse tõttu tagasi.

66 EUIPO heidab apellatsioonikoja eeskujul hagejale ette, et viimane on osutanud õigusnormidele, täpsustamata seejuures nende täpset allikat, tsiteerimata ametlikku teksti bulgaaria keeles ning esitamata väljavõtet väljaandest *Darzhaven vestnik* (Bulgaaria ametlik väljaanne), asjaomaseid seadusi, kommentaare ja siseriiklikku kohtupraktikat.

67 Nagu eespool punktis 38 märgitud, viitas hageja esimest korda kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse (muudetud kujul) artikli 12 lõikele 6 apellatsioonikoja esitatud edasikaebuse põhjendustes. See tsitaat sisaldab ka märget väljaande *Darzhaven vestnik* avaldamisandmete ning kõnealuse sätte kehtima hakkamise kuupäeva kohta, mis on 3. oktoober 2011. Asjaomasest sättest nähtub, et kui Bulgaaria Vabariigi territooriumil kaubandustegevuse käigus kasutatava registreerimata kaubamärgi omanik esitab vastulause, ei saa registreerida ühtki kaubamärki, mille registreerimistaotluse kuupäev on hilisem registreerimata kaubamärgi kasutamisest kaubandustegevuse käigus.

68 Mis puutub eespool punktis 67 nimetatud teabesse, siis meenutada, et apellatsioonikoda leidis, et hageja tsiteeris üksnes kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõiget 1, esitamata bulgaariakeelset originaalteksti või tõendamata, et nimetatud tekst pärineb ametlikust ja usaldusväärsest allikast ning seda sätet on hiljuti kohaldatud. Apellatsioonikoda tuvastas EUIPO suuniste lisas esitatud tabelile osutades (vt eespool punkt 12), et registreerimata kaubamärgid on Bulgaarias kaitstavad üksnes juhul, kui need on üldtuntud, ning käesolevas asjas ei ole hageja kordagi väitnud, et varasem kaubamärk on üldtuntud.

- 69 Esiteks tuleb nentida, et ei määruses nr 207/2009, määruses nr 2868/95 ega kohtupraktikas ei ole kindlaks määratud, kuidas peab siseriikliku õiguse sisu olema tõendatud. Seetõttu ei saa apellatsioonikoda nõuda, et hageja esitaks väljavõtte väljaandest *Darzhaven vestnik* või bulgaariakeelse ametliku teksti, eelkõige kui EUIPO menetluskeel on inglise keel.
- 70 Siinkohal tuleb märkida, et hagejalt nõutavad tõendid siseriikliku õiguse kohta peavad võimaldama EUIPO-l teha nõuetekohaselt ja ühemõtteliselt kindlaks kohaldatav õigus. Teave kohaldatavate õigusnormide kohta peab võimaldama EUIPO-l mõista ja kohaldada nende õigusnormide sisu, kaitse saamise tingimusi ja selle ulatust ning võimaldama taotlejal kasutada oma kaitseõigusi. Nende eesmärkide saavutamiseks ei ole ametlikust allikast saadud õigusnormi tekst möödapääsmatult vajalik.
- 71 Teiseks tuleb märkida, et apellatsioonikoda tuvastas vaidlustatud otsuse punktis 6 vääralt, et hageja viidatud säte on kaubamärkide ja geograafiliste tähistest seaduse artikli 12 lõige 1. Nagu nähtub apellatsioonikojale esitatud kaebuse põhjendustest, tsiteeris hageja selle seaduse artikli 12 lõiget 6, täpsustades, et tegemist on „muu“ võimalusega seista kaubamärgi registreerimisele vastu, kui on see, mis on sätestatud seaduse artikli 12 lõikes 1.
- 72 Kolmandaks leidis apellatsioonikoda ka vaidlustatud otsuse punktis 8 vääralt, et hageja tugines kaubamärkide ja geograafiliste tähistest seaduse artikli 12 lõikele 6 esimest korda täiendavas põhjenduses, mille ta esitas 25. märtsil 2014.
- 73 Nagu on eespool punktis 38 juba märgitud, tugines hageja eelnimetatud sättele 16. augustil 2013 apellatsioonikojale esitatud kaebuse põhjendustes.
- 74 Peale selle nähtub toimikust ning eelkõige vaidlustatud otsuse punktist 24, et täiendava põhjenduse kuupäev on 2014. aasta 16. aprill, mitte 25. märts.
- 75 Neljandaks tuleb märkida, et arvestades hageja esitatud tõendeid, ei saanud apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23 järeldada, et registreerimata kaubamärgid on Bulgaarias kaitstud üksnes juhul, kui need on üldtuntud, viidates vaid EUIPO suunistele lisatud siseriiklike õigusnormide tabelile. Tegelikult ei ole kaubamärkide ja geograafiliste tähistest seaduse artikli 12 lõike 6 tekstis, nagu hageja selle on esitanud, nimetatud registreerimata kaubamärkide üldtuntust kui tingimust, mille esinemisel võib sellise kaubamärgi omanik seista vastu uue kaubamärgi registreerimisele. Viimati nimetatud küsimust ei ole apellatsioonikoda pealegi analüüsinud.
- 76 Kuigi EUIPO väidab oma menetlusdokumentides, et tema suunistele lisatud tabel ei ole „õiguslik allikas“ ning see ei ole tingimata ajakohastatud, viitas apellatsioonikoda sellele tabelile, väites, et registreerimata kaubamärgid on Bulgaarias kaitstud üksnes juhul, kui need on üldtuntud. Ta tegi selle järelduse hoolimata asjaolust, et nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23 nentis, on hageja viidatud sätet hiljuti kohaldatud.
- 77 Siinkohal tuleb meenutada, et EUIPO pädevate talituste kohta on Euroopa Kohus märkinud, et need peavad hindama vastulause esitaja väidete aluseks oleva siseriikliku õigusnormi sisu selgitamiseks esitatud tõendite usaldusväärsust ja ulatust (vt selle kohta kohtuotsus, 27.3.2014, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 78 Kui siseriikliku õiguse kohaldamine võib tuua kaasa ELi kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuse olemasolu tuvastamise, on vaja, et EUIPO võib enne selle kaubamärgi registreerimise suhtes esitatud vastulause rahuldumist kontrollida taotleja esitatud nende tõendite asjakohasust, mille ta esitab tema ülesandeks oleva siseriikliku õiguse sisu kohta tõendite esitamise kohustuse täitmiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 27.3.2014, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 41).

- 79 Seega peab olukorras, kus EUIPO-l võib osutada vajalikuks võtta arvesse eelkõige selle liikmesriigi õigusnorme, kus on vastulause aluseks olev varasem õigus kaitstud, EUIPO omal algatusel ja vahendite abil, mis talle sel eesmärgil kohased tunduvad, tutvuma asjaomase liikmesriigi siseriikliku õigusega, juhul kui selline teave on vajalik kehtetuks tunnistamise põhjuse kohaldamise tingimuste hindamiseks ja eelkõige esitatud faktide tõesuse või esitatud tõendite tõendusjõu hindamiseks (vt selle kohta kohtuotsus, 27.3.2014, Siseturu Ühtlustamise Amet vs. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 45). Kohustus tutvuda omal algatusel kõnealuse liikmesriigi siseriikliku õigusega lasub vastavalt olukorrale EUIPO-l vaid sel juhul, kui tal juba on andmeid siseriikliku õiguse kohta kas selle sisu puudutavate väidete või väidetavalt tõendusjõudu omavate esitatud tõendite kujul (kohtuotsus, 20.3.2013, El Corte Inglés vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Chez Gerard (CLUB GOURMET), T-571/11, EKL, EU:T:2013:145, punkt 41).
- 80 Käesoleval juhul on apellatsioonikoda mitte ainult jätnud kontrollimata, kas hageja esitatud tõendid on siseriiklikku õigust arvestades asjakohased, vaid ta on need ka tagasi lükanud, viidates teabeallikale, mis on osutunud käesoleval juhul ebatäpseks.
- 81 Kui apellatsioonikojal oli kahtlusi hageja osutatud kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõike 6 tõepärase esitamise, kohaldatavuse või tõlgendamise küsimuses, oleks ta pidanud teostama oma kontrollipädevust.
- 82 Sel juhul oleks EUIPO pidanud eespool punktis 79 osutatud kohtupraktikat arvestades kasutama kõiki vahendeid, mis tal kontrollipädevuse raames on, et tutvuda kohaldatava siseriikliku õigusega ning teostada – kas hageja esitatud argumentide põhjal, omal algatusel või paludes hagejal kinnitada teavet talle esitatud Bulgaaria õiguse normide kohta – põhjalikumalt analüüsi viidatud siseriikliku õiguse normide sisu ja ulatuse kohta (vt selle kohta kohtuotsus, 28.10.2015, Macka, T-96/13, EU:T:2015:813, punkt 35).
- 83 Kõike eeltoodut arvestades tuleb leida, et apellatsioonikoda ei oleks tohtinud jätta vaidlustatud otsuse punktis 23 nimetatud põhjustel ja oma kontrollipädevust teostamata arvestamata viitega kaubamärkide ja geograafiliste tähiste seaduse artikli 12 lõikele 6, mille hageja kaebuse põhjendustes esitas.
- 84 Seega tuleb hagi rahuldada ning vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja kontrollida hageja teisi väiteid.

Kohtukulud

- 85 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 86 Kuna EUIPO ja menetlusse astuja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb neilt lisaks enda kohtukulude kandmisele mõista vastavalt hageja nõudele välja ka hageja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 2. juuni 2014. aasta otsus (asi R 1587/2013-4).**
- 2. Jätta EUIPO ja K. Ilievi kohtukulud nende endi kanda ning mõista nendelt välja Group OODi kohtukulud.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 29. juunil 2016 Luxembourgis.

Allkirjad